Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ετησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Εξάμηνος. . .	» 4,50	Ἐξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος . *Ἐν Ἀθήναις, 3 Ἰανουαρίου 1909* *Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 5*

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(Μυθιστορημα υπο Ιουλιου Βερν)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' *(Συνέχεια).*

—Πραγματικῶς, κύριε Στρόκ. Ἀλλὰ διὰ νὰ κουσθοῦν τέτοια πτερυγίσματα, τί γιγάντειον πτηνὸν πρέπει νὰ διέσχισε τὸν ἀέρα, ἀφοῦ ἔσβυσαν κ' αἱ τελευταῖαι φλόγες; καὶ τί πελωρίας πτέρυγας πρέπει νὰ εἶχε;.. Δι' αὐτὸ ἀπορῶ καὶ λέγω μήπως ἔγινα παίγνιον τῆς φαντασίας μου... Τὸ Γκρέητ-Ἄυρυ φωλεὰ κατοικουμένη ὑπὸ ἐναερίων τεράτων! Μὰ δὲν θὰ τὰ εἴχαμεν ἰδῆ πρὸ πολλοῦ, νὰ τριγυρίζουν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς βράχους; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰς ὅλ' αὐτὰ ὑπάρχει κάποιον μυστήριον, τὸ ὁποῖον δὲν διεφωτίσθη ἀκόμη.

—Ἀλλὰ τὸ ὁποῖον θὰ διαφωτίσωμεν, κύριε Σμίθ, ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ βοηθήσετε.

—Βεβαίως, κύριε Στρόκ καὶ θὰ τὸ κάμω μὲ τόσῳ περισσοτέραν προθυμίαν, καθόσον πρέπει νὰ καθησυχάσωμεν καὶ τὸν πληθυσμὸν τῆς ἐπαρχίας.

—Τότε ἀπὸ αὔριον, ἀρχίζομεν τὴν ἐργασίαν!

—Ἀπὸ αὔριον!

Καὶ ἀπεχαιρέτησα τὸν Δήμαρχον τοῦ Μόργκαντων.

Ἐπέστρεψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου διηυθέτησα τὰ πράγματα διὰ τὴν μέλλουσαν ἀπουσίαν μου, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο καὶ νὰ παραταθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐξετάσεως. Δὲν παρέλειψα νὰ γράψω εἰς τὸν κ. Οὐάρδ. Τῷ ἀνήγγειλα τὴν ἄφιξίν μου εἰς Μόργκαντων, τῷ ἐγνωστοποίησα τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης συναντήσεώς μου μὲ τὸν Δήμαρχον τῆς κώμης καὶ τὴν ἀπόφασίν μας νὰ φέρωμεν τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰς πέρας ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερα.

Ἄλλως τε εἶχα ἀναλάβῃ νὰ τὸν πληροφορῶ δι' ὅλας τὰς ἀποπείρας μας, εἴτε δι' ἐπιστολῶν, εἴτε τηλεγραφικῶς, διὰ νὰ γνωρίζῃ πάντοτε εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται τὰ πνεύματα εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Καρολίνας.

Συνηντήθην καὶ δευτέραν φορὰν τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸν κ. Σμίθ καὶ ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναχωρήσωμεν τὸ γλυκοχάραγμα.

Καὶ ἰδοὺ ποῖον σχέδιον ἐπροτιμήσαμεν.

Τὴν ἀνάβασιν τοῦ ὄρους νὰ ἐπιχειρήσωμεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δύο ὁδηγῶν πολὺ συνηθισμένων εἰς τοιαύτας ἐκδρομάς. Ἐπανειλημμένως οἱ δύο οὗτοι ὁδηγοὶ εἶχον ἀναρριχηθῇ εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν Κυανῶν Ὀρέων. Ἐν τούτοις δὲν ἐπροχώρησαν μέχρι τοῦ Γκρέητ-Ἄυρυ, γνωρίζοντες ὅτι περίζωμα ἀδιαβάτων βράχων ἠμπόδιζε τὴν ἀνάβασιν, καὶ εἶνε γνωστόν, ὅτι πρὶν συμβοῦν τὰ τελευταῖα φαινόμενα, τὸ Γκρέητ-Ἄυρυ δὲν ἐξήγειρε διόλου τὴν περιέργειαν τῶν περιηγητῶν. Ἠδυνάμεθα ἄλλως τε νὰ ἔχωμεν πεποίθησιν εἰς τοὺς δύο ὁδηγούς, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Σμίθ ἐγνώριζε προσωπικῶς, ὡς ἀνθρώπους ἀτρομήτους, ἐπιδεξίους, ἀφωσιωμένους. Αὐτοὶ δὲν θὰ ὡκείοθοδρόμουν πρὸ οὐδενὸς καὶ ἡμεῖς εἴχαμεν τὴν ἀπόφασιν νὰ τοὺς παρακολουθήσωμεν. Ἴσως δέ, παρετήρει ὁ κ. Σμίθ, δὲν ἦτο ἀδύνατον νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Γκρέητ-Ἄυρυ.

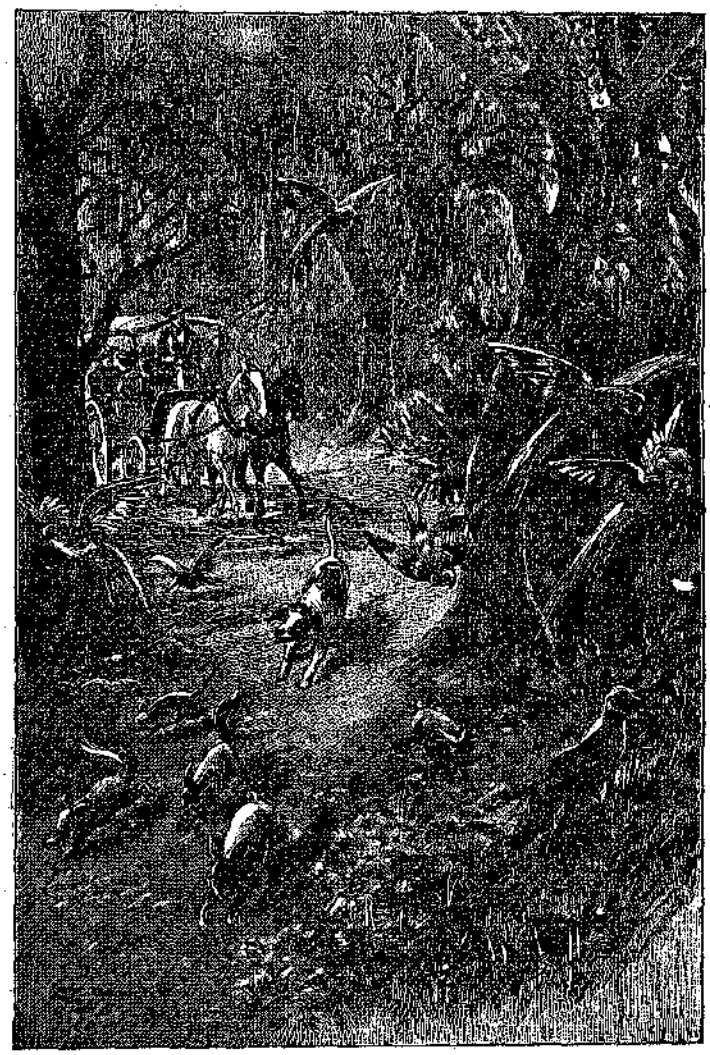

«Κόσμος ὁλόκληρος ἐζωγόνει τὰ δάση...» (Σελ. 34, στ. 6'.)

κι' αὐτό... Πάρ'τα... ἐγὼ ἔχω κ'ἄλλα!...

Ὁ Γιάννης δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ. Πῶς νὰ δεχθῇ, ἀλλὰ καὶ πῶς ν' ἀρνηθῇ τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα δῶρα;

Τότε παρεμβαίνει ἡ μητέρα τοῦ Γιάγκου, ποῦ εἶδε καὶ ἄκουσε ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνή, μέσ' ἀπὸ τ' ἀμάξι.

— Πάρ' τα, μικρέ μου, λέγει πρὸς τὸν Γιάγκο· σοῦ τὰ προσφέρει ὁ Ἅγιος Βασίλης μὲ τὸ χέρι τοῦ Γιάγκου μου. Κατοικοῦμε, βλέπεις, ἐδῶ κοντά, καὶ ὁ Ἅγιος Βασίλης ἀφισε περισσότερα δῶρα στὸ σπίτι μας, μὲ τὴν παραγγελία νὰ σοῦ δώσουμε μερικὰ καὶ σένα. Πάρ' τα, παιδί μου, εἶνε δικά σου.

— Ὦ, κυρία! ἐψιθύρισεν ὁ Γιάννης, πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω!

— Νὰ εὐχαριστήσῃς τὸν Ἅγιο Βασίλη, ἀπεκρίθη ἡ κυρία.

Καὶ σπρώχνουσα τὸν Γιάγκο της στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ μικροῦ πτωχοῦ:

— Φιληθῆτε! τοὺς εἶπε.

Καὶ τὰ δύο εὐτυχισμένα παιδάκια ἐφιλήθηκαν.

(Τέλος) Η ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

"MISSES' CLUB,,

ΚΩΜΩΙΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Ι' *(Συνέχεια).*

ΦΛΩΡΑ, *κυττάζουσα τὴν Ἀγγλίδα, ἡ ὁποία ἀνακατεύει τὸ τσάϊ της:*—Καὶ 'δές τη, ἅμα ἄκουσε τὸ τί, πῶς ἐχάρηκε!; Καὶ τὰ παπούτσια της ἀκόμη ἐγέλασαν. Ἄχ, Θεέ μου, τί παπούτσια! Ἀλλὰ πάλι καλά. Ἕνα τί...ἕνα τίποτα... τῆς φθάνει αὐτηνῆς γιὰ νὰ εἶνε εὐτυχισμένη. *(Πρὸς τὴν Μὶς Μπέση, μὲ ὕφος γελαστὸν καὶ ἐνθαρρυντικόν:) Τί,* κυρία, *τί, τί!*

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, *μειδιῶσα:*—Yes!

ΦΛΩΡΑ, *καθ' ἑαυτήν:*—Μπρέ! μοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα: Ἀφοῦ τὸ τσάϊ τὸ λένε τί, τὸ *γάλα* θὰ τὸ λένε *γαλί*. Ἐέρω κ' ἐγὼ ἀγγλικά! *(Περιχαρής, ἁρπάζουσα τὸ δοχεῖον τοῦ γάλατος καὶ πλησιάζουσα μ' εὐγένειαν τὴν μὶς Μπέσση:)* Κυρία Μίς; νὰ σᾶς βάλω λίγο *γαλί* 'στὸ *τί* σας;

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, *σοβαρευομένη:*—I don't understand!

ΦΛΩΡΑ:—Μπᾶ! ἐκατσούφιασε πάλι! *('Υψώνει τοὺς ὤμους, ἀφίνει τὴν γαλατιέραν καὶ ἐξέρχεται μονολογοῦσα:)* Στὸν καιρό μου, καθένας ἔμενε στὸν τόπο του καὶ μιλοῦσε τὴ γλῶσσα τοῦ μπαμπᾶ του. Τώρα «ἀνακατωμένος ὁ ἐρχόμενος» . . . ὅλα σαλάτα γίνονται! *(Δείχνουσα τὸν δίσκον μὲ τὸ τσάϊ:)* Καὶ πίνουν ζεστά, χωρὶς νὰ εἶνε κρυωμένοι. Μόδα, σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Μὰ μ' ὅλα αὐτά, δὲν παντρεύουνται, δὲν παντρεύουνται, δὲν παντρεύουνται! *('Εξέρχεται.)*

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΑΙ ΑΥΤΑΙ, *ἐκτὸς τῆς* ΦΛΩΡΑΣ, *κατόπιν ἡ* ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

['Η δεσποινὶς Ἀγκαθίδου ἐξακολουθεῖ νὰ περιποιῆται τὰς ἐπισκεπτρίας της.]

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ, *παρουσιάζουσα εἰς τὴν Μὶς Μπέση ἕνα πιάτο μὲ κέϊκ:*—Ὀλίγο βούτημα; *('Η μὶς Μπέση δὲν ἀπαντᾷ.)*

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, *παρεμβαίνουσα:)*—Cake? (1)

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, *φαιδρυνομένη:*—Yes!

«Ναί, ὅλ' αὐτὰ εἶν' ὡραῖα...» (Σελ. 36, στ. γ').

('Ακούεται ὁ κώδων τῆς θύρας καὶ μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ἡ ΚΛΕΟΝΙΚΗ. *Εἶνε ἁπλούστατα ἐνδεδυμένη. Ἔχει φυσιογνωμίαν γλυκεῖαν καὶ συμπαθητικήν.]*

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Ἦλθες τελοπάντων; Ἐμεῖς εἴχαμε ἀπελπισθῆ.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ, *μὲ ψυχρότητα:*—Ὡραῖα μᾶς τὰ κατάφερες! μὰ τὸ ναί!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Ὦ, συγγνώμην! Ἂν ξεύρατε!... *(Κάθηται.)*

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Τί τρέχει;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Εἶνε ὁλόκληρη ἱστορία.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:—Πάρε πρῶτα ἕνα τσάϊ. *(Τῆς προσφέρει ἕνα φλυτζάνι.)*

ΚΛΕΟΝΙΚΗ: — Εὐχαριστῶ, ἀγαπητή μου. Ἔχω ἀνάγκην τῆς συγγνώμης σου.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Διὰ τί πρᾶγμα;

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ, *μὲ κακίαν:*—Καμμιὰ παρασπονδία, στοιχηματίζω!..

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, *στενοχωρημένη:* — Καὶ ναί, καὶ ὄχι.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:—Ἀ, σὲ παρακαλῶ νὰφίσῃς τὴ ντροπὴ κατὰ μέρος. Ἂν μετανοῆς ποῦ ἔγινες μέλος τοῦ Συλλόγου μας, 'πέ το μας καθαρά.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ὄχι δά! Ἡ ἰδέα τοῦ *Κλοὺμπ κατ' ἀρχὴν* εἶνε πολὺ καλή.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Δὲν λέγεις θαυμασία;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Ναί, θαυμασία. Νὰ μαζευθοῦμε καὶ νὰδελφωθοῦμε ὅλες οἱ ἀνύπανδρες, οἱ ἔρημες...νὰ προσφέρουμε ἡ μιὰ 'στὴν ἄλλη τὸ τσάϊ τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀγάπης...νὰ λέμε ἔξυπνα πράγματα, νὰ διαβάζουμε μαζί, νὰ παίζουμε πιάνο... νὰ δημιουργήσουμε μιὰ οἰκογένεια γιὰ ὅσες δὲν ἔχουν...ἕνα μεγάλο home (2) καθὼς λένε οἱ Ἄγγλοι...

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, *ἀκροωμένη μὲ προσοχήν:*—Home! Aoh yes!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, *ταρασσομένη, διότι ἕως τώρα δὲν εἶχε προσέξῃ τὴν ξένην:*—Ἄ! ἔχετε ἐδῶ καὶ Ἀγγλίδα; δὲν τὴν εἶχα ἰδῆ. *('Υποκλίνεται εὐγενῶς μειδιῶσα πρὸς τὴν μὶς Μπέση καὶ ἐξακολουθεῖ:)* Ναί, ὅλ' αὐτὰ εἶνε ὡραῖα, καὶ πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι μέλος τοῦ «Misses'Club»...

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ:— Misses' Club! Aoh yes!

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Ἀλλά;... Διότι στοιχηματίζω ὅτι ἔχετε κάποιον *ἀλλά*... Γυρεύεις κάποια πρόφασι.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ὄχι, ἔχω ἕνα λόγον σοβαρόν. Ἀκουσέ με, ἀλλὰ χωρὶς κακία...

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Κακία; ἐγὼ κακία;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Χωρὶς πικρία, ἤθελα νὰ 'πῶ.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ: — Οὔτε μὲ κακία, οὔτε μὲ πικρία. Σὲ ἀκούω μόνον μὲ... τὰ δυό μου αὐτά. Λέγε, σὲ παρακαλῶ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, *ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Κλεοπάτραν καὶ πρὸς τὴν Δίδα Ἀγκαθίδου ἐναλλάξ:*—Θυμᾶσθε τὸ βαπτιστικό μου;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Τὸ Γιαννάκη;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ;—Ναί, τὸ παιδὶ τῆς κόρης τῆς παραμάνας μου.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:—Πολὺ καλά. Λοιπόν;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Λοιπόν, ὁ Γιαννάκης... εἶνε τώρα μόνος καὶ ἔρημος... Ὁ πατέρας του πέθανε πέρσυ. Ἡ μητέρα του προγθές. Δὲν ἔχει πιὰ κανένα 'στὸν κόσμο τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί... Τί θὰ κάνατε σεῖς 'στὴ θέσι μου:

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:—Ἐγώ;... Τίποτε!

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Θὰ τὸν ἔστελνα σὲ παραμάνα.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Μὰ εἶνε τεσσάρων ἐτῶν!

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:—Θὰ τὸν ἔθαζα σὲ οἰκοτροφεῖο.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Ἀπὸ τόσο μικρό; Ποιὸς τὸν παίρνει; *[Μικρὰ παῦσις:]* Τὸν πῆρα 'στὸ σπίτι μου. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἁπλούστερον!

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:—Τὸ ἁπλούστερον! Ὄχι δά!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:—Ναί, ναί. Γιὰ συλλογισθῆτε. Ἐγὼ εἶμαι ἡ γουνά του... Ὁλομόναχη καὶ ἐγὼ 'στὸν κόσμο, μὲ τὴ μικρὴ σύνταξι, ποῦ μοῦ ἄφισε ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου... *(Πρὸς τὴν Δίδα Ἀγκαθίδου:)* Εἶπες πρὶν πῶς ἔκαμα παρασπονδία. Ἀλλὰ γιατί παρασπονδία; Μήπως ὠρκίσθηκα ποτὲ νὰ μὴν ἔχω καρδιά; Καὶ τί πταίω ἐγὼ ἂν ἐπανεστάτησε τώρα ἡ καρδιά μου καὶ ἂν ἐζήτησε τὰ δικαιώματά της ἐπὶ τῆς μητρικῆς στοργῆς;

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Bezançon]

«Νὰ σᾶς βάλω λίγο *γαλί* 'στὸ *τί* σας...» (Σελ. 36, στ. β'.)

(1) Κέϊκ.

(2) Σπίτι.

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ.

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ EMILE PECH]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια).

— Ποιὸς εἶν' ἐκεῖ; εἶπεν ἡ Βριγίτα μὲ φωνὴν δυνατὴν καὶ κάπως τραχεῖαν.

— Εἶνε ὁδοιπόρος ἀποσταμένος ἀπ' τὴν κούρασι, ποῦ ζητεῖ κάτι νὰ φάγῃ καὶ μιὰ κόχη νὰ περάσῃ τὴν νύκτα... Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ, ἐπρόσθεσεν ὁ ἄγνωστος, πῶς ἡ τσέπη μου εἶνε τόσον ἄδεια ὅσον καὶ τὸ στομάχι μου, ὥστε γιὰ πληρωμή...

— Αὐτὸ δὲν μᾶς πολυνοιάζει· δὲν σᾶς ἐρωτῶ γι' αὐτό. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε τέτοια ὥρα;

— Ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Πεζός;

— Ἄχ! Τὰ κακόμοιρα τὰ πόδια μου τὸ ξεύρουν!..

— Καὶ ποῦ πηγαίνετε;

— Οὔτε ἐγὼ δὲν τὸ ξέρω, γιατὶ δὲν γνωρίζω ἐδῶ τὸν τόπο. Ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δώσετε ἄσυλον, θὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν μου· καὶ γιὰ πληρωμὴ δώσετέ μου νὰ σᾶς κάμω ὅ,τι δουλειὰ θέλετε.

—Εἴσθε μόνος;

—Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία. Ἔχω μαζί μου τὸν Τετράδη.

—Καὶ τί εἶνε αὐτὸς ὁ Τετράδης;

—Ὁ σκύλος μου· ἀλλὰ δὲν εἴμεθα χονδροὶ οὔτε ἐγὼ οὔτε αὐτός· δὲν πιάνομε πολὺν τόπο καὶ εὐχαριστούμεθα μὲ ὅ,τι εὕρωμεν. Δὲν εἶν' ἔτσι, Τετράδη;

Μικρὰ φαιδρὰ ὑλακὴ ἠκούσθη ὡς ἀπάντησις. Συγχρόνως δὲ ὁ σκύλος ἤρχισε νὰ ξύνῃ τὴν θύραν, ὡς νὰ εἶχεν ἀνυπομονησίαν νὰ εἰσέλθῃ.

—Καλά, καλά, ὑπομονή, φίλε μου, τῷ εἶπε μὲ πραότητα ὁ κύριός του· θὰ εὕρωμεν ἐδῶ ἢ ἀλλοῦ μιὰ γωνιὰ νὰ περάσωμεν τὴν νύκτα.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ ὁδοιπόρου, ἡ φιλοσοφικὴ ἐγκαρτέρησίς του καὶ ἡ αὐθέρμητος ὁμολογία τῆς πτωχείας του εἶχον διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν οἰκοδέσποιναν, καὶ πρὸ πάντων τὴν κόρην της, τῆς ὁποίας τὴν ζωηρὰν περιέργειαν ἐκίνησεν ὁ εἰλικρινὴς τρόπος τοῦ ἀγνώστου.

— Ὁ δυστυχής! ἴσως ἀποθνήσκει ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὸ κρύο!...Ἄς τοῦ ἀνοίξωμεν! εἶπεν εἰς τὴν μητέρατης.

Ὁ μάνδαλος τῆς θύρας ἐσύρθη· τὸ κλειδὶ ἔτριξεν εἰς τὸ κλεῖθρον καὶ ἡ θύρα ἠνοίχθη εἰς τὸν ἀργοπορήσαντα ὁδοιπόρον.

«Ἡ θύρα ἠνοίχθη εἰς τὸν ἀργοπορήσαντα ὁδοιπόρον...» (Σελ. 37, στ. β'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διατὶ ὁ Ἰακωβάκης εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Οἱ δρόμοι ποῦ φέρουν εἰς τὰ βόρεια σύνορα, διασχίζονται ἀπὸ ἀναρίθμητα ἀποσπάσματα ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Γαλλίας διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέβαλον οἱ ἐχθροί.

Προχωροῦν, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν καὶ τῶν τυμπάνων, τραγουδοῦντες μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς των τὴν Μασαλιώτιδα, ἀμέριμνοι καὶ φαιδροί, μολονότι ἐστερεῦντο τὰ πάντα· ἀτελῶς ὡπλισμένοι, ἀνεπαρκῶς ἐνδεδυμένοι, ἀτελῶς γυμνασμένοι εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ὅπλων, ἀλλὰ νέοι, φλογεροί, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ καταπατηθοῦν τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοῖς ἔδωκεν ἡ μεγάλη Ἐπανάστασις, φανατικοὶ θιασῶται τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀποφασισμένοι νὰ νικήσουν ἢ ν' ἀποθάνουν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἱερὰ ἀγάπη τῆς Πατρίδος
Ὁδήγησε, στήριξε τοὺς βραχίονάς μας
Ἐλευθερία, Ἐλευθερία πολυαγαπημένη
Πολέμησε μαζὶ μὲ τοὺς ὑπερασπιστάς σου!

Καὶ ἡ θεσπεσία αὐτὴ προσωποποιία, ἡ ἰσχυρὰ αὐτὴ ἐπίκλησις τῆς ἐλευθερίας, ἐξερχομένη καὶ ἐπαναλαμβανομένη ἀπὸ χιλιάδας στομάτων μέχρι τῶν τελευταίων τάξεων τῶν ἐν πορείᾳ ταγμάτων, διαστέλλει τὰ ἡρωϊκὰ ἐκεῖνα στήθη καὶ ἀνυψόνει τὰς καρδίας εἰς τὸ ὕψος τῶν κινδύνων, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν τὴν πατρίδα.

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου, σαράντα χιλιάδες ἄνθρωποι ἐστρατοπέδευον ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Λαόν. Ἐκεῖθεν, μετὰ διαφόρους σταθμοὺς εἰς διάφορα μέρη, θὰ διευθύνοντο εἰς τὰ σύνορα.

Τὸ χωρίον Φλουρσῆ, κείμενον πολὺ πλησίον τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, ἦτο ἐν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἠσθάνθησαν περισσότερον τὴν ἔκτακτον αὐτὴν κίνησιν τῶν στρατευμάτων. Εὑρισκόμενον ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ, ἥτις ἀπὸ τῶν Παρισίων φέρει πρὸς τὰ σύνορα, πλησίον σχεδὸν τῆς συμβολῆς δύο ποταμῶν, ὅπου τὸ ἱππικὸν εὐκόλως ἠδύνατο νὰ ποτίζῃ τοὺς ἵππους του, θὰ ἐδέχετο ἐξάπαντος τὴν ἐπίσκεψιν τῶν διερχομένων ἀποσπασμάτων.

Διὰ τοῦτο διόλου δὲν εἶχον σταυρωμένα τὰ χέρια εἰς τὸ πανδοχεῖον ἡ «Περιστερά». Ἡ κυρία Δελσόλ, πάντοτε ἄγρυπνος, μόλις καὶ μετὰ βίας κατώρθωνε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολλὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐκτάκτου πελατείας της. Ἀεικίνητος, ἀκούραστος, μὴ γνωρίζουσα ποῖον νὰ πρωτακούσῃ, ἐπηγαινοήρχετο, ἔτρεχεν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον εἰς τὸ ἑστιατόριον, *σερβίρουσα* φαγητά, προσφέρουσα πήχεις ἀλλάντων, χύνουσα κύματα ζύθου, ἢ μηλίτου ἢ οἴνου εἰς ποτήρια, τὰ ὁποῖα ἑκατὸν βραχίονες συγχεόμενοι, συγκρουόμενοι, ἔτεινον μὲ ἀπληστίαν.

Ἐν μέσῳ τῆς ἀναστατώσεως αὐτῆς καὶ τοῦ ἀλαλαγμοῦ, ἐν μέσῳ τῆς συγ-

χύσεως τῶν βιαστικῶν φωνῶν ποῦ ἐπροσκάλουν ἡ ἐζήτουν, ἐν μέσῳ τῆς θορυβώδους κινήσεως τῆς ἐρημέρου ἐκείνης πελατείας, ὁ Ἐδουάρδος καὶ ἡ Ἰουστίνα δὲν ἔμενον ἀδρανεῖς καὶ κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν ὅλους.

Ὁ Ἰακωβάκης ἀνταπέδιδε μὲ τὸ παραπάνω τὴν φιλοξενίαν, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε χορηγήσῃ ἡ κυρία Δελσόλ. Ζωηρός, εὐκίνητος, ἀκατάβλητος, εἰσωλίσθαινεν ὡς σκίουρος διὰ μέσου τῶν πυκνῶν τάξεων τῶν στρατιωτῶν, προσέχων εἰς ὅλα καὶ ἀγρυπνῶν μὲ ζηλότυπον φροντίδα νὰ μὴ γίνῃ καμμία κλοπὴ πρὸς ζημίαν τῆς ξενοδόχου.

Καὶ τοῦτο ἐξηκολούθησε δύο τρεῖς ἡμέρας ἀκόμη, ἕως ὅτου συνεπληρώθη ἐντελῶς ἡ συγκέντρωσις τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐπερίμενεν ὁ Ἰακωβάκης διὰ ν' ἀποκαλύψῃ τὰ σχέδιά του.

— Κυρὰ Βριγίτα, εἶπε μίαν ἑσπέραν εἰς τὴν κυρίαν Δελσόλ· τὴν ἡμέραν ποῦ ἦλθα εἰς τὸ σπίτι σας, σᾶς διηγήθην τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς μου καὶ τὴν ἠκούσατε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον. Ἀπὸ τότε μοῦ ἐδείξατε μία φιλικὴ ἐκτίμησι διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων. Τότε μὲ εἴχατε ἐρωτήσῃ διατί ἦλθα εἰς τὸν τόπον σας καὶ τί ἐσκόπευα νὰ κάμω.

— Ἄ! τὸν πονηρό! Ἀφοῦ εἶδα,— καὶ δὲν εἶχα γι' αὐτὸ ἀνάγκη νὰ φορέσω τὰ γυαλιά μου—πῶς δὲν ἤσουν οὔτε πλούσιο ἀφεντικὸ γιὰ νάσαι περιηγητής, οὔτε κανένας σοφὸς καθηγητὴς νἄλθῃς νὰ ἐξετάσῃς τὰ λεθάρια μας ἢ τὰ βοτανά μας, οὔτε κανένας ἔμπορος ποῦ ταξειδεύει γιὰ ὑποθέσεις, ἐσυμπέρανα πῶς γύρευες δουλειά. Καὶ ἐπειδὴ τώρα καὶ κάμποσο καιρὸ ἡ δουλειὰ ἐδῶ δὲν μᾶς ἀπολείπει, σ' ἐκράτησα μὲ δοκιμή.

— Κ' εὐχαριστηθήκατε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία μου; κυρὰ Βριγίτα;

— Ὤ! ὅσο γι' αὐτό, μὲ τὸ παραπάνω. Καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλο μῆνα θὰ σοῦ δίνω δέκα φράγκα μηνιάτικο.

— Δέκα φράγκα! εἶνε πολλά. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν μεγάλη καλωσύνη σας. Λοιπὸν δὲν σᾶς χρεωστῶ τίποτε γιὰ τροφὴ καὶ γιὰ κατοικία ἀπὸ τότε ποῦ ἦλθα;

— Τίποτε, τίποτε, παιδί μου· ἂν καλοεξετάσωμε μάλιστα, ἐγὼ θὰ σοῦ μένω χρεώστης!...

— Ἂς ποῦμε πῶς εἴμεθα ἴσα-ἴσα. Μένει ὅμως ἕνα ἄλλο: χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζετε, μοῦ ἀνοίξατε μὲ εὐσπλαγχνίαν τὸ σπίτι σας καὶ μ' αὐτὴν σας τὴν καλωσύνην ἤλθαμε 'στὰ συγκαλά μας ὁ Τετράδης καὶ ἐγώ.

— Ἔκαμα τὸ χρέος μου ν' ἀνοίξω τὴν θύραν μου εἰς ἕνα ποῦ ἐφαίνετο δυστυχής.

— Εἶσθε πολὺ καλή, κυρὰ Βριγίτα, ποτὲ δὲν θὰ τὸ λησμονήσω. Ἐν τούτοις ἔχω ἀκόμη μιὰ χάρι νὰ σᾶς ζητήσω.

— Λέγε, παιδί μου, καὶ ἂν αὐτὸ ποῦ ζητεῖς εἶνε σωστό...

— Σωστό, ν' ἀκούεται. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ κρατήσετε τὸν καϋμένον μου τὸν Τετράδη.

— Μὰ ἕως τώρα δὲν ἔδειξα, μοῦ φαίνεται, πῶς θέλω νὰ τὸν διώξω.

— Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια, κυρὰ Βριγίτα, ἀλλὰ σκοπεύω νὰ φύγω καὶ θέλω νὰ ἔχω τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ τὸν ξαναύρω εἰς τὴν ἐπιστροφήν μου.

—Τί; θὰ φύγῃς, λέγεις;

—Ναί, αὔριον τὸ πρωΐ. Ἐπὸ Παρίσι μ' εὑρῆκαν πολὺ ἰσχυὸν καὶ δὲν μὲ ἐδέχθησαν ἐθελοντήν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ ὑπερασπίσω κ' ἐγὼ τὴν πατρίδα μου. Μιὰ φορὰ ποῦ θὰ τρυπώσω σὲ κἄποιο τάγμα, τί θὰ κάμουν; θὰ μὲ κρατήσουν.

—Πῶς; θέλεις καὶ καλὰ καὶ σώνει νὰ γίνῃς στρατιώτης;

—Αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπός μου· δι' αὐτό, εἴτε μὲ τὰ πόδια, εἴτε ἐπάνω σὲ κανένα ἁμάξι, ἂν ὁ ἁμαξᾶς μὲ ἄφινε ν' ἀναβῶ, εἴτε σκαρφαλωμένος πίσω ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴ ἅμαξα, ἔκαμα τὸ ταξεῖδι ἀπὸ τὸ Παρίσι ὡς τὸ Φλουρσῆ.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΔΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΤΑ τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν, τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα τὰ φέρνει εἰς τὰ φρόνιμα παιδιὰ ὁ Ἅγιος Βασίλειος, ξεκινῶν ἐπίτηδες ἀπὸ τὴν Καισαρείαν. Ὁ καλὸς Ἅγιος, γέρων μὲ μακρυὰν γενειάδα, μὲ κόκκινον ράσον καὶ μὲ σιδερένια παπούτσια, ἔρχεται ἀπὸ ἐκεῖ-κάτω πεζός, στηριζόμενος εἰς τὴν ὁδοιπορικήν του ράβδον καὶ φέρων εἰς τὴν ράχιν τὸ τρίχινον σακκοῦλι του, γεμάτον δῶρα. Πῶς τώρα ἕνα σακκοῦλι εἰμπορεῖ νὰ χωρῇ ὅλων τῶν παιδιῶν τὰ δῶρα, καὶ πῶς ἕνας γέρων ὁδοιπόρος εἰμπορεῖ νὰ ἐπισκέπτεται εἰς μίαν ἡμέραν ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σπίτια; Αὐτὰ βέβαια δὲν ἐξηγοῦνται παρὰ διὰ θαύματος, καὶ ἕνας Ἅγιος δὲν εἶνε Ἅγιος ὅταν δὲν κάμνῃ καὶ θαύματα.... Ἄλλως τε τὰ μικρὰ παιδιὰ εἶνε πολὺ εὐκολόπιστα, δὲν ἔχουν δὲ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἀφοῦ ἐπὶ ἡμέρας πρὶν τοῖς ὁμιλοῦν δι' αὐτὴν ὁ παπποῦς, ἡ γιαγιά, ὁ μπαμπᾶς, ἡ μαμμά, ὅλοι, καὶ ἀφοῦ τὴν πρωτοχρονιὰν ἀνήμερα, ἢ τὴν παραμονὴν τὸ βράδυ, βλέπουν ἢ πιάνουν πραγματικότατα τὰ κειστήρια αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως,— τὰ ἐπισκεπτήρια θὰ ἔλεγα,—τὰ δῶρα δηλαδὴ καὶ τὰ γλυκίσματα τοῦ Ἁγίου.

Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι τὰ κἄπως μεγαλείτερα παιδιὰ ἀρχίζουν κάτι νὰ ὑποπτεύωνται... Πῶς, σκέπτονται, τὰ παιγνίδια μᾶς τὰ φέρνει ὁ Ἅγιος Βασίλειος, ἀφοῦ ἡμεῖς τὰ βλέπομεν πρὶν εἰς τὰ μαγαζειά;... Ἔτσι, εἰς τὰ μεγαλείτερα παιδιὰ οἱ μεγάλοι ἀναγκάζονται νὰ λέγουν, ὅτι ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἀγοράζει τὰ παιγνίδια ἀπὸ τὰ μαγαζειά, καὶ στέλλει τοὺς λογαριασμοὺς εἰς τοὺς γονεῖς, εἰς τοὺς θείους, ἢ εἰς τοὺς νονοὺς διὰ νὰ τὰ πληρώσουν... Ἡ ἱστορία χάνει πολὺ ἀπὸ τὴν ποίησίν της μὲ αὐτὴν τὴν οἰκονομολογικὴν προσθήκην, ἀλλὰ καὶ πάλιν κάτι μένει, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος Βασίλειος εἶνε ἀκόμη ὁ κομιστής. Ὁπωσδήποτε, ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα παιδιά, ἀσυγκρίτως εὐτυχέστερα μοῦ φαίνονται τὰ μικρότερα, ποῦ δὲν σκέπτονται τίποτε, ποῦ δὲν ἠξεύρουν ἀκόμη οὔτε μαγαζειά, οὔτε λογαριασμούς, οὔτε πληρωμάς, καὶ ποῦ νομίζουν ὅτι τὰ παιγνίδια τὰ φέρνει ὁ Ἅγιος Βασίλειος κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀπὸ τὸν παράδεισον... Ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον εὐτυχῆ μοῦ φαίνονται τὰ *τέλεια* παιδιά, τὰ ὁποῖα γνωρίζουν πλέον ὅλα τὰ μυστικά, καὶ ἠξεύρουν καλὰ ὅτι τὰ παιγνίδια των ἢ τὰ πλέον χρήσιμα δῶρά των τοῖς τὰ ἀγοράζουν πεζότατα οἱ γονεῖς οἱ ἴδιοι, καὶ τὰ φέρνει ὁ ὑπάλληλος τοῦ μαγαζειοῦ μὲ τὸ ἁμαξάκι του, ἢ, ἂν στέλλωνται ἀπὸ ἄλλο μέρος, ὁ διανομεὺς τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων. Ἰδοὺ δῶρα χωρὶς μυστήριον, χωρὶς ποίησιν, χωρὶς ἐνδιαφέρον,—διὰ νὰ προξενήσουν δὲ εὐχαρίστησιν, πρέπει νἀξίζουν αὐτὰ καθ' ἑαυτά, νὰ εἶνε δῶρα ἀξίας, πλούσια, εὔμορφα, καλλιτεχνικά. Ἐγὼ τὸ μικρὸν παιδί, τὸ ὁποῖον πιστεύει ἀκόμη εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐνθουσιασθῇ μ' ἕνα κοινὸν καραγκιόζη ἢ μὲ μίαν σφυρίκτραν πέντε λεπτῶν...

Εἶνε παρατηρημένον, ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ παιδιὰ διατηροῦν τὴν ὡραίαν των εὐπιστίαν περισσότερον καιρὸν ἀπὸ τὰ ἰδικά μας παιδιά. Εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν, τὴν διατηροῦν ἀκόμη καὶ τὰ μεγάλα. Ἐκεῖ βέβαια δὲν ἔχουν τὸν Ἅγιον Βασίλειον, ἀλλὰ κἄποιον Σάντα-Κλάους, ὁ ὁποῖος ξεκινᾷ τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ μὲ...αὐτοκίνητον, καὶ γυρίζει ὅλα τὰ ἀμερικανικὰ σπίτια, ὅπου ρίχνει τὰ δῶρα τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὶς καμινάδες. Μικροὶ καὶ μεγάλοι τὸν πιστεύουν αὐτὸν τὸν Σάνταν, ὡς νὰ ἦτο πραγματικός. Ἀπὸ πολλὰς δὲ ἡμέρας πρίν, τὰ παιδιὰ τοῦ γράφουν ἐπιστολὰς καὶ... τὰς ρίπτουν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Φαντασθῆτε, ὅτι ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἐπιστολῶν λαμβάνει κατ' ἔτος ὁ Σάντας ταχυδρομικῶς. Τώρα θὰ μ' ἐρωτήσετε: πῶς τὰς λαμβάνει, ἀφοῦ εἶνε ἀνύπαρκτος; Ἁπλούστατα, ἀγαπητοί μου: Τὸ Ταχυδρομεῖον τὰς παραδίδει εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Σάντα, δηλαδὴ εἰς τοὺς διαφόρους Φιλανθρωπικοὺς Συλλόγους, τοὺς ὁποίους ἱδρύουν κυρίαι τῆς ἀμερικανικῆς ἀριστοκρατίας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ στέλλουν ἐνδύματα, γλυκίσματα καὶ παιγνίδια εἰς τὰ πτωχὰ παιδιὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων!

«Κύριε Σάντα—τῷ ἔγραφε πέρυσιν ἕνα πτωχὸν παιδάκι δεκαετές,—ἡ μαμμὰ λέγει ὅτι εἴμεθα πολὺ πτωχοὶ καὶ ὅτι τοὺς πτωχοὺς δὲν τοὺς ἐπισκέπτεσαι. Ἐγὼ ὅμως πιστεύω ὅτι θὰ ἔλθῃς, διότι εἶμαι καλὸ παιδὶ καὶ μελετῶ πάντοτε τὰ μαθήματά μου. Σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ φέρῃς κανένα ζεστὸ φόρεμα, γιατὶ μ' αὐτὸ ποῦ φορῶ κρυώνω πολύ. Ἐπίσης μὴν ξεχάσῃς καὶ τὰ ὑποδηματάκια τῆς ἀδελφῆς μου, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ σοῦ γράψῃ καὶ ἡ ἴδια. Ἂν μπορῇς, φέρε μου καὶ κανένα ἀλογάκι. Σοῦ εὔχομαι καλὰ Χριστούγεννα.»

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν πτωχῶν, γράφουν πρὸς τὸν Σάνταν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν ἑκατομμυριούχων. Ἡ μικρὰ Κάτλεν, ἡ κόρη τοῦ Βάνδερμπιλτ, ἔγραψε πέρυσι πρὸς τὸν Σάνταν 45 ἐπιστολάς, μὲ 45 διάφορα αἰτήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ «ἕνα παλάτι γιὰ τὶς κοῦκλές της». Ὁ δὲ ἀδελφός της Μπίλλι Βάνδερμπιλτ ἐζήτησεν ἕνα ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ χωροῦν αὐτός, οἱ φίλοι του καὶ οἱ σκύλοι του.

Τὰς ἐπιστολὰς τῶν μικρῶν αὐτῶν ἑκατομμυριούχων οἱ Φιλανθρωπικοὶ Σύλλογοι τὰς διευθύνουν πρὸς τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν προθύμως τὰς παραγγελίας τῶν τέκνων των, γινόμενοι αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σάντα. Οὕτω καὶ ὁ μικρὸς Μπίλλι ἀπέκτησε τὸν «σιδηρόδρομόν» του, καὶ ἡ μικρὰ Κάτλεν ἕνα θαυμάσιον κουκλοπαλατάκι ὕψους δυόμισυ μέτρων, μὲ ἀνυψωτῆρα καὶ . . . μὲ ἠλεκτρικὸν φωτισμόν!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τεχνολογία:

Ὁ διδάσκαλος:—Κλίνέ μου «ἡ μεγαλόφρων.»

Ὁ μαθητής:—Εἶμαι γαλλόφρων, εἶσαι γαλλόφρων, εἶνε γαλλόφρων· εἴμεθα γαλλόφρονες, εἶσθε γαλλόφρονες, εἶνε γαλλόφρονες.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐπουρανίου Βίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

Ἕνεκα ἀσθενείας δύο συντακτῶν μας καὶ ἕνεκα τῆς παρεμπεσούσης Πρωτοχρονιᾶς, τὸ φύλλον τοῦτο ὄχι μόνον δωδεκασέλιδον δὲν κατωρθώθη νὰ ἐκδοθῇ, ἀλλὰ καὶ καθυστέρησε τρεῖς ἡμέρας. Οἱ συνδρομηταί μας ὅμως εἰμποροῦν νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι ἡ ἔλλειψις θἀναπληρωθῇ ἐντὸς ὀλίγου. Οὕτω καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι ὥστε τὸ ἐρχόμενον φύλλον νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὴν ἡμέραν του. Καὶ μόλις ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν τάξιν, τὰ ὀφειλόμενα δωδεκασέλιδα φύλλα θὰ ἐκδοθοῦν ἀλλεπάλληλα.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἡ Διάπλασις ἐώρτασεν ὡραιοτάτην πρωτοχρονιὰν μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς κάρτας ποῦ τῆς ἔστειλαν οἱ φίλοι της. Τὰς κομψοτέρας καὶ πολυτελεστέρας τῆς ἔστειλαν οἱ ἑξῆς: *Μαίρη Σάντερς*, *Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός*, *Ζαππίς*, *Ζίνα*, *Ἀκαρν Ὑποδούλου Ἕλληνος*, *Μαριέττα Γ. Ζέη*, *Ἀπολεσθεῖσα Ἐλπίς*, *Εὐτυχία Σ. Ζερβοῦ*, *Ταπεινὸς Κύριος*, *Εὐελπις Ὑπαρξις*, *Δ. Ξενικός*, *Δ. Μαντζουράνης*, *Γεώργιος Α. Σταυρόπουλος*, *Μελησιγένης*, *Χιονισμένον Δάσος*, *Χάος*, *Μαρ.* *Ἐμμανουήλ*, *Ρένα καὶ Ζωὴ Κονταρίνη*, *Φιλόπαιρις Ἕλλην*, *Ἀθάνατος Ἑλλάς*, *Ἠχὼ τῆς Αἰμνης*. *Στέλλα* καὶ *Νότης Παπαδόπουλος*, *Τίτος Δ. Μαρκόπουλος*, *Χρῆστος Σ. Σολομωνίδης*, *Νύμφη τοῦ Νείλου*, *Ἄστρον τῆς Ἀνατολῆς*. Ὅλους καὶ ὅλας ἡ Διάπλασις εὐχαριστεῖ ἀπὸ καρδίας, ἀντευχομένη τὸ Νέον Ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχές.

ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐστάλη ταχυδρομικῶς ἀπὸ ἓν ἔντυπον ψηφοδέλτιον *πρὸς ὅλους* τοὺς δικαιουμένους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1908, δηλαδὴ πρὸς ὅλους ὅσοι εἶχαν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον εἰς τὰ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1907 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1908 ἐκδοθέντα φύλλα. Τὰ ψηφοδέλτια πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἀσφαλῶς καὶ ἐμπροθέσμως, ἤτοι μέχρι τῆς *15 Ἰανουαρίου* διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, μέχρι τῆς *20 Ἰανουαρίου* διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ μέχρι τῆς *10 Φεβρουαρίου* διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας, δὲν εἶνε δεκτὰ ψηφοδέλτια.

ΤΑ ΠΕΡΥΣΙΝΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Ὑπενθυμίζω καὶ πάλιν, ὅτι ὅσοι θέλουν νἀνεώσουν τὸ ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, πρέπει νὰ τὸ κάμουν μέχρι τῆς *28 Φεβρουαρίου* τὸ βραδύτερον. Διότι μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, ἡ κυριότης οἱουδήποτε ψευδωνύμου τοῦ 1908, μὴ ἀνανεωθέντος διὰ τὸ 1909 ὑπὸ τοῦ κατόχου του, θὰ περιέρχεται εἰς τὸν πρῶτον ζητοῦντα τὴν ἔγκρισιν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

77. Τὸ *Εὐγενὲς Ἰδεῶδες* μοῦ συνιστᾷ ἕνα πτωχὸν συμμαθητήν του ἀπὸ τὴν Τσαγγαράδαν, ποῦ ἔχει μεγάλον πόθον νὰ γίνῃ συνδρομητής μου.

78.—Ἡ *Ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος* ἐπίσης μᾶς συνιστᾷ ἕνα ἄπορον μαθητὴν ἀπὸ τὴν Νάουσαν τῆς Μακεδονίας.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐγγραφοῦν καὶ οἱ δύο.

Ὁ ἐν Μιτυλήνῃ Σύλλογος «Ἀγών» ἀνανέωσε τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ 1909 τριῶν ἀπόρων, τοὺς ὁποίους καὶ πέρυσιν εἶχεν ἐγγράψῃ. Εὖγέ του!

Δι' ἐκτενεῖς ἀπαντήσεις οὔτε καιρὸν οὔτε τόπον ἔχω αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Ἀναφέρω ἁπλῶς μερικοὺς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐπιστολογράφων: *Ἑλληνὶς Σμυρναία*, *Μυροβόλον Ἴον*, *Εἶμαι Ζακυνθία*, *Δόγης τῆς Βενετίας*, *Ἱππότης Δαλβερνί*, *Αἰγυπτία Βασιλόπαις*, *Φοῖβος Εὐρώτας*, *Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανὸς* καὶ *Φιλόπατρις Ἕλλην*.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: *Σαμιακὴ Σημαία*, κ. (Σ.Σ.) *Σμυρναϊκὴ Αὔρα*, κ. (1—3) *Ζιζάνιον Σμύρνης*, α. (2—3) *Ὡραία Σμυρνηοπούλα*, κ. (3—3.) *Λουκῆς Λάρας*, α. (Φ.) *Πατριώτης τοῦ Ὁμήρου*, α. (Η.Τ.) *Παγωμένος Ἕβρος*, α. (Ε.Τ.) *Νέος Διογένης*, α. (1;;) *Εὐγενὲς Ἰδεῶδες*, α. (Γ.Π.) *Παροδικὸν Πτηνόν*, κ. (Μ.Π.) *Ἔλαφος τῆς Αἰγύπτου*, κ. (Α.Τ.) *Κυματίζουσα Θάλασσα*, κ. (Ε.Α.) *Ἀσνὴρ τῆς Ἐλευθερίας*, α. (Φ.Α.) *Ναυτόπουλο τῆς Κεφαλληνίας*, α. (Ε.Κ.) *Νοσταλγὸς τῆς Ἑλλάδος*, κ. (;;;) *Σεμνὸν Ἴον*, κ. (Α.Π.) *Ἀμφίθυρος Μάντις*, α. (Θ.Ζ.) *Αἴγυπτος*, α. (Γ.Π.) *Λέρα τοῦ Διαβόλου*, α. (Α.Α.) *Στόλον Ὑποστήριξ* α. (Δ.Α.) *Αὐστριακὸς Στόλος*, α. (Π.Κ.) *Ἀσκαπεναστὴς Πλοίαρχος*, α. (Ι.Ρ.) *Χρυσελεφάντινον Ἄγαλμα*, α. (Δ.Ρ.) *Ἀργυρᾶ Πρύμνη*, κ. (Β.Σ.) *Ἐθνικὸν Γόηρον*, α. (Π.Σ.) *Δωδεκαετὴς Διάβολος*, α. ( ) *Νησιώτικο Ἀεράκι*, κ. (Δ.Χ.) *Ἀτσιγγανοπούλα*, κ. (Γ.Χ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Ἄστρον Ἑσπερινόν*, α. *Λιμὴν Χίου*, α. *Ξενιτεμένο Σκυριανόπουλο*, α. *Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις*. κ. *Νυκτοκόραξ*, α. *Χρυσοκόμης Ἀπόλλων*, α. *Μελησιγενής*. α. *Κόκκινη Γραβάτα*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐτήσης ἰσχύος διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: ἡ *Ἑλληνὶς Σμυρναία* (0) μὲ *Λήθην*, *25ην Μαρτίου*, *Ἀπολεσθεῖσαν Ἐλπίδα*.— ἡ *Δάφνη τοῦ Πηνειοῦ* (0) μὲ *Τέκνον τῆς Ἐρήμου*, *Καστανὴν Ἑλληνοπούλαν*, *Μαραμένην Γαζίαν*.—ὁ *Γερήνιος Ἱππότης* (0) μὲ *Μικρὸν Δόγην*, *Ἐλπιδοφόρον*, *Μελαχροινὴν Ἀφροδίτην*.—ὁ *Ταπεινὸς Κύριος* (0) μὲ *Ἀπολεσθεῖσαν Ἐλπίδα*, *Νυμφαίαν τοῦ Παμίσου*, *Χαρίεσσαν Κόρην*, *Ἑλληνικὴν Ἀζάλην*, *Κυρίαν δὲ μὲ Μέλει*, *Ρίζοσπάστην*, *Μελαχροινὴν Ἀφροδίτην*, *25ην Μαρτίου*, *Ζίναν*, *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*.—τὸ *Νησιώτικο Ἀεράκι* (0) μὲ *Ἐρνάνην*, *Μαραμένην Γαζίαν*, *Σουφραζέτ*, *Κουροπάτκιν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Μικρὸ Διαβολάκι* (ἔστειλα·) *Ἔγγονον Αὐτοκράτορος* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· ναί, λαμβάνονται καὶ αὐτὰ ὑπ' ὄψει·) *Παναγιώτην Α. Μ.* (συνδρομὴ ἐλήχθη·) *Εὔοσμον Ἴον*, (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Δάφνην τοῦ Πηνειοῦ* (ἔστειλα·) *Λάτρην τοῦ Ὡραίου* (βεβαίως, τοῦ φύλλου τὸ ἔτος ἐννοῶ·) *Ἀθηνᾶν Π. Π.* (περιττόν, ἔγινεν Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ φροντίσῃ·) *Δάκρυ Ὑποδούλου Ἕλληνος* (λαμπρά! δυστυχῶς, διευθύνσεις συνδρομητῶν κατ' ἀρχὴν δὲν στέλλω εἰς κανένα·) *Ἀθ. Καρ.* (ἄλλο ψευδώνυμον στεῖλε, διότι *Μίκην Ζέζαν* ἔχομεν) *Ποδάρκην Ἀχιλλέα* (εὐχαριστῶ·) *Ὕμνον τῆς Κρήτης* (ἔστειλα) *Ἀθανάσιον Διάκον*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *2 Ἰανουαρίου* θἀπαντήσω εἰς τὰ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 17 Φεβρουαρίου.

34. Λεξίγριφος

Μίαν πρόθεσιν ἑνόνεις
Μὲ νησίδα τοῦ Αἰγαίου
Καὶ τὸ ὄνομα δηλόνεις
Ἐπιστήμονος Ρωμαίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαίου Ἕλληνος

35. Στοιχειόγριφος

Στὸν πυθμένα ἔχω νερόν,
Κρῦον ἢ καὶ χλιαρόν.
Τὰ δυὸ πρῶτά μου ἂν βγάλῃς,
Ἀνοιξιάτικα θὰ ψάλλῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Κυρίου

36. Αἴνιγμα

Μὲ τὸ σύνολόν μου ἔχεις
Ὅ,τι ἂν ἐπιθυμῇς·
Μὲ τὸ ἡμισύ μου ὅμως
Μέρος μόγον ἓν τῆς γῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ

37. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ἀστὴ Σπάρτη νὰ [ζητήσῃς,
Τὸ ἄλλο μου εἰς τὰ φύλλα του κρυμμένον θὰ- [ντήσῃς·
Ἐπὶ τῶν πλοίων θὰ ἰδῇς τὸ τρίτον νὰ ἐξέχῃ·
Πνοῆς στερεῖται καὶ ποδῶν τὸ τέταρτον, πλὴν [τρέχει.
Τοῦ πέμπτου τὰ προστάγματα τὰ σέβεται [καθείς,
Καὶ μὲ κοινὸν τι κτητικὸν τὸν Ρόμβον συμ- [πληροῖς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χιωτοῦ Αἰμένος

38—40. Συμπλήρωσις Φράσεων

1) Ἐξ -- τὸν —.
2) Ἐξ — τὸν —.
3) Ἐξ — τὰ —.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνιστῆς Αἴγλης

41. Ἐλλειποσύμφωνον

α- η- εη- ααο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νάρκης

46. Γρῖφος

οὖ, οὖ / ἐν Θ 1/1 φὼρ 1/1 ε/ε Κ ε/ε τοῦ / τοῦ κλε τοῦ / τοῦ οὖς

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροῦτόνου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Λάτρα τοῦ Ἀπείρου, δὲν μᾶς λέγεις ἀπὸ πότε οἱ *Αἰγυπτιακὸς Βάμβαξ, Ραμλιώτης, Χώρα τοῦ Φαραὼ* καὶ *Καϊρινὴ Φιφτυ-τοῦ* (οἱ ἀνύπαρκτοι οὗτοι ἀδελφοί σου) μετεβλήθησαν ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἐμψύχους Αἰγυπτίους! ; Παῦσον, πολυμήχανε, τὰς ἐπινοήσεις! Δὲν περνοῦν πλέον! Κύτταξε καλλίτερον ἀπὸ τοῦδε νὰ εὕρῃς καταφύγιον ὅπως ἀποφύγῃς τοὺς τενεκέδες ποῦ σ' ἀναμένουν, ἀήττητον (!;) *Ἰδεῶδες*. Φουρτούνα σου!!

Ἀγκαθάκι, Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Τραγιάσκα Φιλοπάτριδος, Καβουρδιστῆρι, Σουφραζέτ. (Θ, 65)

Πέντε σκαριδάκια Βαβυλούσικα νὰ 'χῃς, *25η Μαρτίου* / Τί εἶπαν τοῦ *Νυκτοκόρακος*; Ἐσένα θὰ σῇ ὁ Σέχας στὴν κεφάλα «κεῖ—ἐλαλά!!»—*Ἀνοικτόκαρδη Χελίβα.*

Ξεροφιλόσοφεεε! Σέντες Χιῶντες ἀνθρειωμένοι! ἄλλοι τρεῖς καταραμένοι!! ἂν σὲ πάρουνε κυνῆγι! ἡ φοράδα χωρὶς νάζι, θὰ μπορῇ νὰ κάμνῃ χάζι ;;!—*Χιακὸς Ὁρίζων, Ἑλλὰς Μέλλοντος.* (Θ,67)

Ἔχετε ἀκούσῃ κραυγὰς ἀπηλπισμένου, ἀπεγνωσμένου, ναυαγοῦ, οὐδαμοῦ εὑρίσκοντος σανίδα σωτηρίας, ὁλοφυρομένου; πνιγομένου καὶ ἐπικαλουμένου τὸν οἶκτον; Αἴ, ἀκριβῶς κραυγάς, ὑστερικάς, σπασμωδικάς, δηλούσας βεβαίαν ἤτταν των, ἠκούσατε ἐξ *Αἰγύπτου*, παρὰ τῶν ὑποψηφίων τῆς *Μαύρης Ἠπείρου*. Χαρακτηριστικώτατα τὸν παγκόσμιον ὑφ' οὗ κατελήφθησαν ἐκφράζει ἑτέρα ἀρχηγοῦ των Ἀγγελία (Θ,8) παροτρύνοντος *ματαίως* δι' ἀπελπίδων κραυγῶν τοὺς ἀθρόως ἀποσκιρτοῦντας καὶ πρὸς τοὺς νικητὰς σπεύδοντας φίλους του.

Ἀξιοῦσι βραβεῖον ἀγῶνος οὗτινος σκοπὸν ἔτι ἀγνοοῦσι! καθότι ὡς *προσόν* ἰδιαίτερον θεωροῦν ὅτι εἶνε «ξενητευμένοι (;)» ὡσανεὶ πρόκειται *πρόσωπα* καὶ οὐχὶ *ψευδώνυμα* νὰ ψηφισθῶσιν! Ἵνα δὲ ἔτι μᾶλλον καταδειχθῇ πόσον λογαριάζομεν (;) τοὺς ἀντιπάλους μας, προκαλοῦμεν τούτους νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τοῦ ἑτέρου κόμματος,—ἐὰν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, ἐπὶ καταδολιεύσει μέρους τῶν ὑποψηφίων των—ὁπότε στοιχηματίζομεν 1000 δραχμὰς ὅτι ὁλόκληρος ὁ Συνδυασμός μας καὶ πάλιν θέλει ἐπικρατήσει.

Τὸ Λατρούμνικον κόμμα, οὗτινος τὰ ὑπέροχα ψευδώνυμα *ἐνθουσιωδῶς* πάντοτε ἐπεδοκιμάσθησαν *βραβευθέντα*, εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ ἐφέτος τὸ στέμμα δι' οὗ θὰ στεφθῇ ἡ Καλαισθησία, θὰ κοσμηθῇ ὑπὸ τῶν κατωτέρω *δέκα* ἐξόχων ψευδωνύμων, ἀληθῶν ἀδαμάντων, ἀνταξίων στέμματος θεᾶς...

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ
ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ
ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
ΕΟΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ
ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ
ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ
ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ (Θ,68)

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

Ὁ *Πανελλήνιος Ἰωνικὸς Σύλλογος* Σμύρνης κάμνει *θαύματα*.

Ζητοῦμεν ἀντιπροσώπους καὶ μέλη πανταχόθεν. Συνδρομὴ μηνιαία: Τουρκίας γρόσια χρυσᾶ 2, ἐξωτερικοῦ φράγκα 0,50. Ἐγγράφεσθε ὑποδοηθοῦντες οὕτω καὶ φιλομάθειαν ἀπόρων, καὶ *τελειοποίησιν* «Διαπλάσεως». Πληροφορίαι παρὰ τῷ Mr Basile Stylogiou, Smyrne. (Θ,69)

Ὁ λαοφιλὴς *Ἀρχηγὸς* τῆς Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἑνώσεως *Ξενητευμένο Ἑλληνόπουλο*, παρὰ πάντων *ἰδιαιτέρως* ψηφιζόμενος, θέλει ἀφεύκτως λάβει ἐπιδιωκόμενον *Πρῶτον Βραβεῖον* κατόπιν πολιτικωτάτης αὐτοῦ *στάσεως*, ἣν εἰς *κρισίμους* στιγμὰς ἐπεδείξατο. Ψηφίσωμεν ἐνθουσιωδῶς αὐτὸν καὶ τὸν *Συνδυασμόν του*.— *Ὀχθη τοῦ Νείλου, Χιωτοπούλα, Φάρος Ἀλεξανδρείας, Παρανείλιος Φοῖνιξ.* (Θ,70)

Κάτρον 25 Δεκεμβρίου (Χριστούγεννα).—Ἀπὸ πότε, *Αἰγυπτιακὲ Βάμβαξ, Χώρα τοῦ Φαραώ, Ραμλιώτη* καὶ *Καϊρινὴ Φιφτυτοῦ*, συγκαταλέγεσθε μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων, ἢ πότε ὑπήρξατε ὑποστηρικταὶ αὐτῶν; Γνωστοῦ ὄντος ὅτι περιελήφθητε στοὺς φανταστικοὺς ἀδελφοὺς τῶν Λατρούμνικῶν. *Ἰδεῶδες τῶν Ἑλλήνων* καὶ Σία, τὰ κόλπα σας δὲν περνοῦν πλέον.

Εὐχὴ τῆς Μάννας, Ξενητευμένο Ἑλληνόπουλο, Κῆρυξ Δικαίου, Νυκτοκόραξ, Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος, Τσῖρος, Βαρῶνος, Ἀρχιεπίσκοπος, Αἰγυπτιακὸς Στόλος. (Θ, 71)

Λάτρα τοῦ *Ἀπείρου*, δίδω ψῆφους ὀρεκτικούς. Σὲ περιμένω νὰ χορτάσῃς!! *Κανίφ.* (Θ, 72)

Προσεχῶς! Προσεχῶς! Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ *Κράτους Ἀνοικτοκάρδων.* Ὑποψήφιοι ἑτοιμασθῆτε. (Θ, 73)

Ἰδανικότης! Σὲ θὰ ρίψω στὴν.. ζαμπάλα!. Πλύσου μὲ... φανικόν! καὶ ἔπειτα ὁμίλει περὶ ὁμοιωμάτων!! Πρακτορεῖον Ρέουτερ!! *Βασιλόπαις* (Θ,74)

Δάκρυ *Χριστοῦ*, θερμὰς εὐχὰς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς.
Βασιλόπαις, Ἀνθοστόλιστος (Θ,75)

Νυκτοκόρακαα! ἄκουε! «Βερβερατούσιδες παληκαράδες, εἴμαστεν ἐννὰ χιλιάδες! Μμούμ! οἱ ἀγάδες! μπλούμ ἐμεῖς! μείναμενε 13! Ἔρχετ' ἕνα ταγκαλάκι, (κακοῦργος) ἤκοβενε!, ἤσφαντζένε!— «Ἴντα λές, μισὲ Ντζανῆ; βροντοῦμεν τύνε;—Σώπαινε, διαόντρου γυιέ!! καὶ φωνάδες θὰ γενοῦμεν;!!! *Βασιλόπαις* (Θ,76)

Εὔχομαι *αἴσιον κ' εὐτυχὲς* τὸ 1909 στὸν Σύλλογον «Ἑλληνικὴ Νεότης», *Ριγολέττον*, Φαληρικὴν παρέαν, Στέλλαν Πομόνη, *Ἰδανικότητα, 25ην Μαρτίου, Εὐχὴν τῆς Μάννας, Ἀνθοῦσαν Νεότητα.*
Μενεξεδένιο Μπουκετάκι (Θ,77)

Ἀλεξάνδρεια 23.—Ἀφίχθη ἐνταῦθα βραδύγλωσσος διερμηνεὺς Ἀνοικτοκάρδων *Ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο*, τυχὼν ἰδιαιτέρας ἀκροάσεως παρὰ Βασιλίσσης καὶ Βασιλόπαιδος. Διερμηνεὺς *ἐπαρασημοφορήθη.*

Ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο καὶ 25η Μαρτίου, πεινασμένοι ἐπεσκέφθητε τὴν Βασιλόπαιδα;; Μὲ τὸ καλὸ νὰ ξαναφᾶτε!!
Ἰδανικότης (Θ,79)

Στὸ φίλτατον *Ἄστυ τῆς Ἰωνίας* αἱ Ἀλεξανδρειαναὶ αὖραι γιὰ τὴ γλυκειὰ γιορτή του φέρουν τὰς θερμοτέρας καὶ ἐγκαρδιωτέρας εὐχὰς εὐδαιμονίας τῆς *Ἰδανικότητος* καὶ *Αἰγυπτίας Βασιλόπαιδος.* (Θ,80)

Μενεξεδένιο Ὄνειρο, δὲν ρούφιξες 2-3 αὐγὰ καὶ τὸ τουμπὶ σου δὲν ἔπαιζε καλά, ἄλλη φορὰ νὰ παίρνῃς τὴν *25ην Μαρτίου* γιὰ νὰ κρατῇ τὸ κλεφτοφάναρο καὶ νὰ βαστᾷ τὸ ἴσο!!—*Αἰγυπτία Βασιλόπαις, Ἰδανικότης.*

Θεὰ τῆς *Ἀγάπης*, δὲν ὑπόσχεσαι κανένα ταψὶ μπακλαβᾶ σόποιον ἀνακαλύψῃ νέον ψευδώνυμόν σου; Ἔλα ντέ! Λαγωνικὰ Ἀνοικτοκάρδων εἶνε ἕτοιμα!—*25 Μαρτίου.*

Ἀλεξάνδρεια, 20.—Ἀνεχώρησε διὰ Κάιρον ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν Ἀνοικτοκάρδων, μετ' ἀξιωματικοῦ καταδιώξεως, πρὸς σύλληψιν ἐνόχων...νεκροθαπτῶν! (Θ, 83)

Εὐχαριστοῦντι *ΞΕΡΟΦΙΛΟΣΟΦΩ* στέλλω ἀνθοδέσμην εὐχῶν ἐγκαρδίων.
Αἰγυπτία Βασιλόπαις. (Θ, 84)

Ἰδεῶδες Ἑλλήνων, κατιδόντες μαυρίλαν ποῦ σ' ἐπλάκωσεν, ἀποσκιρτοῦμεν συνδυασμοῦ σου, ὑποστηρίζοντες Αἰγυπτίους, ἐφ' ὧν ἤδη πτερυγίζει ἡ νίκη.—*Ἑλλὰς Μέλλοντος, Δάκρυ Χριστοῦ, Νιόνιος Καταμᾶς, Ἵρμα.*

Εὔχομαι εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος εἰς τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* καὶ εἰς τὴν Φαληρικὴν παρέαν.—*Ριγολέττος.* (Θ, 86)

Ὁ *Νυκτοκόραξ* πρὶν ἀποθάνῃ μοὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἀκουσίως θὰ διέκοπτε τὸν κατὰ τῆς Βασιλόπαιδος ἀγγελιοπόλεμον.—Φτοῦ σας! ἐκ μέρους του ἔνοχοι! Φτοῦ σου καὶ σένα, Βασιλόπαι, γιὰ τὴν πιπερωμένη σοκολάτα ποῦ τοῦ εἶχες στείλῃ!.. Ποῦ νὰ σᾶς φᾷν τὰ κοράκια, δολοφόνοι!!..
Κορακόπουλο. (Θ, 87)

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.